

Դ .

Քանի՛ որ քանի՛ ասեմ՝ վարդըն մի սիրեր, փուշ ունի.
Գընա՛ մանուշակ սիրե՛, փուշ չունի, անուշ հոտ ունի:
Վարդըն բացուած մի՛ սիրեր, ու գայ ի ծոցըդ թոռմի.
Վարդըն պուլպուլիկ սիրե՛ որ գայ ի ծոցըդ բացուի:

Ե .

Գիշերս ես ի դուրս ելայ. թուխ ամպ էր, ՚լ անուշ կու ցողայ.
Չիմ եարն այլ կանգնուկ տեսայ, զիւր կանաչ կապան կու թանայ.
Ձեռքըս բըռնեց տուն տարաւ, զդուռն եդիր, ըզփակն ի վերայ:

Չ .

Մանուկ ես Նորա կ'ասեմ որ ամնու զբալնին ու բանայ.
Բանայ ՚լ ի պաղչան մըտնի, վարդ քաղէ ու ցոլն ի վերայ,
Եւ փունջ մի եարոջըն տայ, որ դընէ զերեսն ի վերայ:

Է .

Ճերմակ ծոց ու լայն ճուպայ, ի ծոցիկդ ի վայր սահեցայ.
Այդ խակ թելերուդ միջին գիրկ ածի՛ պահիկ մ'արգելցայ.
Ձեռկունքս այլ ի վեր կալայ, «Տէ՛ր, արա՛ զմահիկս ի հուսայ,
Չմահիկս ու զմատդիկս արա՛ աղկեկան կըրծոցն ի վերայ»:

Ը .

Դիժար հիւընդունկ եմ ես, ա՛ռ խընծոր արի՛ եկ զիս տե՛ս.
Հազար զենեհար կուտամ որ օտար հաքիմ չըբերես.
Օտար հաքիմս ի՛նչ անեմ, զիմ ամէն տարտըս դու գիտես.
Եկո՛ տամ ծոցուս բալնին, բա՛ց սըրտիս դուռն, մո՛ւտ ի ներս:

Թ .

Եալամ եալալամ կ'ասեմ, չեմ եկեր, թո սերն է բերեր:
Քո սերն իմ սըրտիս միջին տուն շիներ ՚լ ի ներս կու կենայ.

Ժ .

Քանի՛ որ քանի՛ ասեմ՝ «Չիմ եարին կապան կարեցեք,
Արեւն իւր երեսք արեք, զլուսընկան աստառ ձեւեցեք,
Թուխ ամպն այլ բամպակ արեք ՚լ ծովէն դերձան քաղեցեք,
Աստեղերն այլ կոճակ արեք, զիս ի ներս ողկիկ շարեցեք: